

Особливий мав я нині
Сон. Неначе десь зимою
Білим снігом по долині
Йдеш зі мною.

Ні квіток, дерев, нічого
Не пізнати, всюди біло,
Все від зимна ледяного
Скостеніло.

Тільки тими стежечками,
Що лишаєш за собою,
Сніг вкривається квітками,
Мов весною.

Доторкну ж ся я котрої
Квітки, щоб її зірвати, —
Квітка тратить барви свої
Й аромати.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Ти знов ідеш до мене»](#);